

שנים אוחזין פרק ראשון בבא מציעא

מא א מיי פייז מהלי
בזורים הלכה כג
סמך עשין קמו:
מב ב מיי פייז מהלי
ערכין ה' ד סמך
עשין קלג טושי"ע ח"מ פ"י
שד ספין ו טושי"ע י"ד
פ"י רמך ספין ז'
מב ג מיי שס ה' כג
סמך שס טושי"ע י"ד
שס רכ אלפס דהו וצ"ק
פ"ד דף כ'
מב ד ה ו מיי פ"ט
מהלי טוען וטען
ה' ט י סמך עשין ז'
טושי"ע ח"מ פ"י קלג ספין
ג:
מב ז מיי פ"ה מהלכות
מכירה ה' ז סמך
עשין פכ טושי"ע ח"מ פ"י
קלג ספין ד:
מב ח מיי פ"ה מהלכות
גיטין ה' ט סמך
עשין פכ טושי"ע ח"מ פ"י
קלג ספין ב:
מב ט י מיי פ"ט מהלי
טוען וטען ה' י
סמך עשין ז' טושי"ע ח"מ
פ"י קלג ספין ג:
מב י מיי פ"ט מהלי
טוען וטען ה' י
סמך עשין ז' טושי"ע ח"מ
פ"י קלג ספין ג:
מב יא מיי פ"ט מהלי
טוען וטען ה' י
סמך עשין ז' טושי"ע ח"מ
פ"י קלג ספין ג:

ואל עשירי ספק, אין להקשות אלוטריך קרא למעוטי ספיקא
כדפריך במסכת חולין (דף כב: ד"ה אלוטריך):
מפריש עליהן עשרה שיין, מימיה דכפ"ק דכבורות (דף י"א, ו) (שם)
אמרי' דשה אחד פוטרי כמה פטרי חמוריס ומה לרין
עשרה שייס ותו מאי קא משמע לן
מתני' היא ספיקות נכנסים לרין
להתעשר ותו לין דלמר מעשרין
לרין להשמיעו דהן שלו פשיטא כיון
דמעשין דהן שלו דלילו היו של כהן
לא היה מעשין דהו להו ללקוח
דמין (שם דף נה:): הלקוח והיטין
לו צממנה פטור ואי קמ"ל דלע"ג
דמעשין עדיין של שלו פשיטא
דמעשין צממה של עליו הוא:

באורי' ר' אבהו והשאר בשבועה,
[א] נראה ללך גרסי' והשאר
לדף צמה שדו מגעת ישבע כיון
דמתקנה השבועה שלא יהא אדם
הולך ותוקף מעמס זה ישבע אף
צמה שהוא תופס ומכל מקום פטור
מוכח בצמון דכיון דאין תפיס
כמאל דפסיק דמי קין דהכא לאחר
שבועה נוטל כל מה שהוא תופס
אפילו יותר ממחלה והשבועה היא
בשציל הטענה ומפני התקנה:
אם יבוא דנתקו, נראה דאם הייתה
יד פתוחה צמעת שנתן גט
לידה ונאשרה המשיחה שדו וקפלה
ידה בחזק שאם מושך המשיחה לא
יכול להציאו אללו שאינה מגורשת
שהרי כשנתן צידה קודם שקפלה ידה
היה יכול להציאו אללו והקפלה לא
עשה הוא אללא היא והוא כעלי גיטין
מעל גבי קרקע דאינה מגורשת ללא
קרינן ציה ונתן צידה והכא דקאמר
אם אינו יכול להציאו אללו דמגורשת
כגון שהיתה ידה קפולה והוא תפס
צידה כל כן בחזק שאם ימשוך
המשיחה לא יציא הגט אללו ור"ת
(נמי) פירש אס הגט כדל כל כך
שאם רוצה למשוך הגט אליו נתמק
המשיחה מגורשת ומיירי צידה פתוחה
ולא קפלה ולא עשתה שום דבר:
מאי

לעוי רש"י
בריי"ש [פריה"ש].
חזו"ט תלמוד בבד
(טבכ"ט).

רבינו חננאל
ראשון ראשון נפטר.
ובהדיא בכבורות פרק
אחרון אמר רבא מנין
הראיו פטור. מאי הו
עלה דמסותא ת"ש מהא
דאמר רב [בחמין] כל
ממון שאינו יכול להוציאו
בדינין הקדישו אינו
קדוש. אה יכול להוציאו
אפי"פ שלא להוציאו קדושו.
ומקשי' עלה האמר ר'
יוחנן גזל ולא נתיאשו
הבעלי שניהן אינן יכולין
להקדישו זה לפי שאינו
שלו זהו לפי שאינו
ברשות. וקיל' דלא
מקשינן לא מהשנה ולא
מבירוא ולא ממימרא
אלא אם היא הלכה.
ועוד לא דהוא לא
ר' יוחנן אלא פירוק על
דבריו ואמר מי סברת
במסותא מטלטלא היא
וקשיא עליה הא דר' יוחנן
לא כי קאמר רב [בחמין]
כל ממון שאינו יכול
להוציאו בדינין וכו' האי
ממון קרקע הוא וכיצא
ברשותא מקרקע
הוא דקיל' קרקע אינה
נגולה ולעולם ברשותיה
דמרא קיימא הלכך אם
יכול להוציאו בדינין
ברשותיה קיימא ופטור
קא מקיימא. האי דקתני
שנים ארוקין בטלית זה
נוטל עד מקום שדו
מגעת וזה נוטל עד מקום
שדו מגעת והשאר חולקין
בשהו ובשבועה אוקימנא
בשארדוקין בטלית עצמו
ומתני' דקתני חולקין
הטלית שני חצאין נוטל
כל אחד חציה בשארדוקין

בנימין שבקצותיה והן הקריאים כרכשתא. ופשוטה היא. דייק רב (אשי) [משרשיא] מינה מדקתני זה נוטל עד
מקום שדו מגעת ש"מ דהאי סודרא כיון דתפיס ביה ג' אצבעות לא ג' אצבעות הרי הוא קנין לתופסן ואפי"ג
דלא פסיק כמאן דפסיק דמי ולא אמרי' עד דמשך ליה כוליה לא קני ליה אלא דלא משך ליה כוליה
קני להווא דתפס וכן הלכה. אמר רבא אם היתה טלית מוזהבת והוזהב קרוב לגבי חר ברובחא של טלית ואם
יחלקה לרובח לשני חצאין יבא הוזהב בחלקו של אחד יכול האחד לומר זה שביעני לאורכה בחלקי כדו שבחלק
בטלית ובוזה והחין עמו: ת"ר שנים ארוקין בשטר כו' אסיק: בשטר מקיים דברי הכל יחלקו. ושאנו מקיים
ומלה אמר שלי הוא ונפל ממני ומצאתי ולה אמר שדך היה ופתיחין ונתתי לך [ונמני נפל] אם נתקל
בחזותי חולקין דברי ר' יוחנן קסבר מודה בשטר שכתבו וקיל' כרבי. רשב"ג אמר אפי"פ שאין יכול

אלא מאי אים לך למימר, למה לא חייבוהו לעשר ממה נשפך: **עשירי**
ודאי, הצריך הכתוב לעשר ולא הצריך לעשר את הספק וכל עשירי
שכנאל ספק הן שאפי"ו ילא הפטור צממשי שוב אין העשירי קרוי
עשירי אללא תשעיה שהפטור אינו מן המנין: **מאי ספיקות**, דלמרון
לעיל: **הספיקות נכנסין** לרין
להתעשר: **ספק פדיון פטור חמור**,
טלה שהופרש על ספק פטור חמור
שאפילו הוא פטור חמור ודאי אין
צטלה זה של פדיון משום קדושה:
עשרה שיין, לאפקועי אסוריהו
למשרי להו בעצודה: **עוצה** הוא
זי רב חסדא ורב חסדא זי רב
הונא. **מעשה** היה וצא לפני רב
חסדא ורב חסדא הציאו לפני רב
הונא: **שאינו יכול להוציאו כו'**, והאי
נמי דחוינן ליה דאין יכול להוציאו
בדינין שאין לו ראייה דכדכר אין
הקדישו קדוש: **הא יכול להוציאו כו'**,
צממיה: **שאינה צרופה**, והא סתם
גזילה יכולין להוציאו בדינין הוא:
במסותא מטלטלין, כגון גיגית:
מקרקעי, דכל היכא דאימיה צרופה
מריה קיימא דקרקע אינה נגולה ופטור
פשיטנא מהא דאי הוה ליה ראייה
עלה הקדישו הקדש: **זר מערבא**,
מתוך ישראל: **מחוי ליה**, מראה
באצבעותיו כלפי מעלה: **צרכשתא**,
בגדין שצממי רשע שקורין צרכי"ש:
ש"מ, מדקתני עד מקום שדו מגעת
קני לו: **האי סודרא**, של קונה שקונין
זו קנין: **כיון דתפיס ציה**, מקנה
שלש על שלש קרינא ציה ושלף איש
נעלו ונתן לרעהו: **ודמאן דפסיק**
דמי, וקיימה מקנה והמכר נקנה זו
ללוקח. **ודוקא נקט שלש על שלש** דכלי
בעינן דתמיז (רות ד) נעלו וצ"ר
משלש אצבעות אללו כגד הוא
כדלשכתן גבי טומאה: **גט צידה**,
שנתנו לה: **ומשיחה**, שקשור בה צידו
אס יש כח צאותו חוט שיכול לנתקו
לגט מידה ולהציאו אללו: **אינה**
מגורשת, אלמלא לאו נתינה היא:
כריפות, הצדלה שהיו מובדלים זה
מזה והרי אגודים הם צמות זה: **אם**
היטה עליה מוזהבת, כלומר אפילו
היא מוזהבת חולקין: **פלוג כפי**,
לרומזה והיא הוזהב לאחד מהם: **קא**
משמע לו דאי"ל כו' פלוג לאורכה:
שנים ארוקים בשטר, המלוה והלוה:
שך הוא ופרעטיו לך. והחזרת לי
וממני נפל: **יתקיים השטר צממטיו**,
קס"ד דכי קאמר אס השטר כער
שקיימיהו חותמיו לומר כתב שדו
הוא הרי הוא בחזקתו: **נפל השטר**
ליד דיין, משמע דהכי קאמר אס
מלאו דיין לא יוציאו אותו עולמית מיד
דיין ולקמטו פריך מאי שאל דיין מאינשי
דעלמא: **וגבי ליה מלוה כוליה**,
צממיה: **בצקוים**, שכתוב על הנפק
שילא ככר צ"ד והעירו עדים על

חתימת ידן וכו' וכו' **הדינין** זו שטרך דגן נפק קדמנא וחסדירו פלוני ופלוני על חתימת ידיהו ואשרנוהו וקיימנוהו כדחוי: **כולי עלמא**
ל"פ יחלוקו, דכי אמרינן דיתקיים השטר צממטיו לא למגבי מלוה כולו קאמר אללא למגבי פלגיה. ופלוגמיהו כשאינו מקיים רבי סבר
אף על פי שהלוה מודה ליה שכתב שטר זה ולוה לו מעות לרין המלוה לקיימו צממטיו ואפילו השטר צידו נאמן הלוה לומר פרעתיך דכל
ומן שאינו מקיים מאן קמשי ליה שטרך ליה שטרך ליה שטרך אללא משעה שמוזק על פי עדיו אין הלוה נאמן
לומר פרעתי. הלכך זה ששניהם ממוזקים אי מקיים ליה מלוה צעדות משאו ליה שטר מעליה אין הלוה נאמן באמירתו אללא
על ידי חזקה זה שאדוק זו והרי הוא כשאר מציאה ופי"ג: **ואי לא לא פליג**, שפלוני כולו ציד המלוה נאמן הלוה לומר פרעתי:
מאי

תורה אור השלם
1 וכל מעשר בקר וצאן
כל אשר יעבר חרות
השטב העשירי יחיה
קדש ליהוה:
ויקרא לו לב
2 ואת לפנים בשרא
על האבוקה ועל
החמורה לקיים כל דבר
שלקח איש נעלה ונתן
לרעהו ואת הקדושה
בשרא:
ות ד

גליון הש"ס
גב' במסותא מקרקעי.
קסה לו היה שיקח
בין מטלטלין למקרקעי
דמטלטלין נגולין וקס ליה
בצממיה דגולן מקרי אט
בצממו דהכנול אבז קרקע
אינה נגולה ולא קנה
בצממיה דגולן. אי"כ
במטלטלין ונול גול קנין
ללא קס בצממיה דהכנול
ואינו חייב להחזירה
וכדלמא צ"ב ע"פ ח"א
צממיה הו קרקע דממני
בצממיה דהכנול. וא"כ
הכא במסותא הגולה
כמה דלמרי דדי הוא וליא
קני יוכל להקדישו ופי"ג:
שם הרה בריתות בעינן.
עין מוטות ל ע"פ ח"א
ד"ה וכו' ופי"ג: רש"י ד"ה
דבאן וכו' דבלי בעינן
עין לקמן מו ע"פ וכו' וכו'
ד"ה לאפקועי:

הגהות הגר"א
[א] תוס' ד"ה מחוי נראה
כו' י"ב הרמב"ם אל כמב
כן אללא ע"י נגולה אל
ל"ש הוכיח כדברי ח"א
ע"פ:

מוסף רש"י
עשרה ספק פטור
חמור. כגון שהיה לו עשר
ממורות וילדו סולן זכר
ומקנה. מפריש עליהן
עשרה שיין. לאפקועי
לאסוריהו. ומעשורין.
לשין כשאר בהמות חולקין
הרן שלו. והמעשר
קנין שלמים והוא אבולה
כדן שאר מעשר בהמה
(בבב"ר י"א). גט שנת
ומשיחה בידו. עדינה
לה ואלא המשיחה עדיין
צידו, חוט שהגט קשור
בן לזי"ל צע"ג (גיטין
ע"ח). יתקיים השטר
בחזותי. ונראה ליה מלה
כוליה ודלמפשיטנא עולמא
לקמן (ש"ס ב"ב ק"ט).

רית ליה מתני' שנים ארוקין כו'. יחלוקו, והכא נמי יבנה ת"י חוב הכתוב בשטר ולא יומר (ש"ס). במקוים. בהנפק דברי
הכל יחלוקו. כולי עלמא לא פליגי דפלוני בין שניהם כיון שממנו דשים אוחזין (ש"ס). ואי מקיים ליה פליג. כלומר אף
ש משג צדכיה וסבה ממנו ח"י חוב ששטר ואדך פלגא יפסק בשביל תפיסת הלוה שדוק עמו בשטר (ש"ס). מודה בשטר
שכתבו. וזה שורש צממין שכתבו ועל פני נתמנו העדים, אין צריך לקיימו. אין המלוה לרין לקיימו צדדים התמטום
גן, אלא הלוה שולח לומר פרעתי, ולא אמרינן כהאי הוה שאלמך הוה הפס שהמיר, דמכיון שאלמך כשי היה הרי חזוק
השטר, וכו' אמר פרעתי לא מתיקן, שהיה צד הלוה המלוה (כו' בחבבות: ש"ס) מאלח שהלוה מודה ששטר חוב שהוציא עליו שטר אמנ
הוא, אין המלוה לרין לומר אחר העדים התמטום לו ולעשר על חתימתו ולקיימו (לקמן ע"ב). דכיון דמדה שכתבו וזהו בו הרי
הוא כאלו קיימיהו חותמיו ונראה לו זמן שמוציאו (שבת ע"ח).

בנימין שבקצותיה והן הקריאים כרכשתא. ופשוטה היא. דייק רב (אשי) [משרשיא] מינה מדקתני זה נוטל עד
מקום שדו מגעת ש"מ דהאי סודרא כיון דתפיס ביה ג' אצבעות לא ג' אצבעות הרי הוא קנין לתופסן ואפי"ג
דלא פסיק כמאן דפסיק דמי ולא אמרי' עד דמשך ליה כוליה לא קני ליה אלא דלא משך ליה כוליה
קני להווא דתפס וכן הלכה. אמר רבא אם היתה טלית מוזהבת והוזהב קרוב לגבי חר ברובחא של טלית ואם
יחלקה לרובח לשני חצאין יבא הוזהב בחלקו של אחד יכול האחד לומר זה שביעני לאורכה בחלקי כדו שבחלק
בטלית ובוזה והחין עמו: ת"ר שנים ארוקין בשטר כו' אסיק: בשטר מקיים דברי הכל יחלקו. ושאנו מקיים
ומלה אמר שלי הוא ונפל ממני ומצאתי ולה אמר שדך היה ופתיחין ונתתי לך [ונמני נפל] אם נתקל
בחזותי חולקין דברי ר' יוחנן קסבר מודה בשטר שכתבו וקיל' כרבי. רשב"ג אמר אפי"פ שאין יכול

בנימין שבקצותיה והן הקריאים כרכשתא. ופשוטה היא. דייק רב (אשי) [משרשיא] מינה מדקתני זה נוטל עד
מקום שדו מגעת ש"מ דהאי סודרא כיון דתפיס ביה ג' אצבעות לא ג' אצבעות הרי הוא קנין לתופסן ואפי"ג
דלא פסיק כמאן דפסיק דמי ולא אמרי' עד דמשך ליה כוליה לא קני ליה אלא דלא משך ליה כוליה
קני להווא דתפס וכן הלכה. אמר רבא אם היתה טלית מוזהבת והוזהב קרוב לגבי חר ברובחא של טלית ואם
יחלקה לרובח לשני חצאין יבא הוזהב בחלקו של אחד יכול האחד לומר זה שביעני לאורכה בחלקי כדו שבחלק
בטלית ובוזה והחין עמו: ת"ר שנים ארוקין בשטר כו' אסיק: בשטר מקיים דברי הכל יחלקו. ושאנו מקיים
ומלה אמר שלי הוא ונפל ממני ומצאתי ולה אמר שדך היה ופתיחין ונתתי לך [ונמני נפל] אם נתקל
בחזותי חולקין דברי ר' יוחנן קסבר מודה בשטר שכתבו וקיל' כרבי. רשב"ג אמר אפי"פ שאין יכול